

SZTERMEN ANDRÁS

2116

A piros szirmú virágok-
nak levágatja a fejét
az ezredes
a robotkertésszel.
Az egy mozgó fémoszlop, amelyből
ügyes karok nyúlnak ki, ha kell.
Meglepően beleillik a bokorfalak
alkotta kert zöldjébe, csak a piros
szirmú virágokéba nem. Zöld és kék.
Csak ennyit akar látni az ezredes. Kezét hátul
összekulcsolja, sétál.
Olykor leül sakkozni
a robotkertésszel, ha
emberi szóra vágyik,
akkor bemegy az ebédlőbe.
Néha meglátogatják az
az unokái. Nem
akarja, hogy a szanatóriumban
lássák, eléjük megy, az épület előtt
virágos tér. Összenéznek. Az öleléseken
kívül nem is tudják, mit kezdjenek
egymással. A legkisebb a virágokra
mutat. „Nézd Papa, menstruál
az anyatermészet.”
Ekkor nevet egy jót.

Filmforgatás

Jenei Alexnak

Kivájtunk egy kockányi részt a földből,
az üreget lefedtük egy áttörhetetlen üveglappal,
azon mozogtak a szereplők,
a kamera pedig az üreg mélyéből filmezte őket.
Leginkább a talpukat látta.
Néha a kezüket, ha gesztikuláltak, de az emberek
keveset gesztikulálnak, mert nevetségesnek érzik.
Különösebb látványt csak a felhők adtak, ha nem takarták el
őket, és a fa, amely karjaival belenyúlt a képbe.
Meg volt egy öregember, aki hajlottabb volt,
belőle valamivel többet lehetett látni.

